

UCHWAŁA Nr XXXIII/ /16

Rady Miasta Krosna
z dnia 30 września 2016 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Prezydenta Miasta Krosna

Na podstawie art.18 ust.2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2016 r. poz.446), oraz art.229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2016 r. poz.23, zm.poz.868,poz.996)-
uchwała się, co następuje :

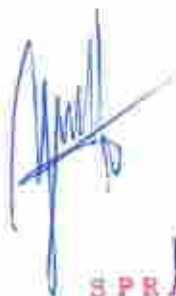
§ 1

Uznaje się skargę Pani Zofii Szydłowskiej na działalność Prezydenta Miasta Krosna za zasadną / bezzasadną.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

J.Krupa

SPRAWDZONO
pod względem
formalno-prawnym

Krosno, 2016-09-12

Komisja Rewizyjna
BR.0010.1.14.2016.C

Pan

Zbigniew KUBIT
Przewodniczący
Rady Miasta Krosna

W imieniu **Komisji Rewizyjnej Rady Miasta Krosna**, w załączeniu przesyłam wniosek dotyczący skargi na działalność Prezydenta Miasta Krosna złożonej przez Panią Zofię Szydłowską.

Przewodniczący Komisji

Bogdan JOZEFOWICZ

Otrzymują :

1. Adresat.
2. A/a.

Komisja Rewizyjna
BR.0010.13.2016/C

WNIOSEK

w sprawie:

„ Podjęcia uchwały w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Prezydenta Miasta Krosna”

Komisja na posiedzeniach w dniach 18 sierpnia, 2 września i 7 września br. rozpatrywała skargę Pani Zofii Szydłowskiej, przekazaną przez Wojewodę Podkarpackiego pismem (znak: P-II.1411.4.2016 z dnia 27 czerwca 2016 r. Po zapoznaniu się z przedmiotem sprawy oraz po wysłuchaniu wyjaśnień Pana Prezydenta Piotra Przytockiego, Naczelników Wydziałów Urzędu Miasta Krosna (Geodezji, Kartografii i Gospodarki Nieruchomościami UM, Planowania Przestrzennego i Budownictwa UM, Drogownictwa UM), a także samej zainteresowanej, członkowie Komisji postanowili wstrzymać się od wydania Wysokiej Radzie opinii (za lub przeciw) w powyższej sprawie.

Analizowana sprawa jest wielowątkowa, zaczęła się od złożenia przez Panią Zofię Szydłowską wniosku o wydanie decyzji o warunkach zabudowy dla inwestycji polegającej na zmianie sposobu użytkowania wraz z przebudową budynku mieszkalno – usługowego na budynek usługowy (bank) oraz zmianie sposobu użytkowania budynku magazynowego na budynek usługowy (handel) **w dniu 20 września 2007 r.** Przedmiotowy wniosek, jako niekompletny musiał zostać uzupełniony przez zainteresowaną, co nastąpiło 03 października 2007 r. Pismem z dnia 23 października Pani Zofia Szydłowska została poinformowana o wyznaczeniu terminu rozpatrzenia wniosku **na dzień 14 sierpnia 2008 r.** Prezydent Miasta Krosna na przyjęciu stron w dniu 29 października 2007 r. poinformował Panią Szydłowską o planowanej przebudowie skrzyżowania, przy którym zlokalizowane są budynki do wnioskowanej przebudowy i że zakres przedmiotowej przebudowy będzie znany do końca 2007 roku. Pani Zofia Szydłowska nie przyjęła wyznaczonego, tak długiego okresu na wydanie w/w decyzji, co skutkowało procedurą odwoławczą (złożona skarga na bezczynność organu). W ramach złożonej skargi toczyły się postępowania wyjaśniające, przedmiotowa skarga trafiła do Samorządowego Kolegium Odwoławczego (SKO), a także do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego (WSA) w Rzeszowie.

W dniu 21 marca 2008 r. został przygotowany projekt decyzji o warunkach zabudowy, który przesłano do uzgodnienia z zarządcą drogi – w tym przypadku organem uzgadniającym jest ten sam organ, który wydaje decyzję o warunkach zabudowy, a więc było to uzgodnienie wewnętrzne. Zarządca drogi odmówił pozytywnego uzgodnienia projektu decyzji uzasadniając to zamiarem realizacji przebudowy skrzyżowania, przy którym znajdują się opisane wyżej budynki. W związku z powyższym 30 kwietnia 2008 r. postępowanie w sprawie wydanie decyzji o warunkach zabudowy zostało zawieszono. Pani Z. Szydłowska na powyższe wniosła skargę do SKO, które zaskarżone postanowienie uchyliło w całości.

W międzyczasie Pani Z. Szydłowska wszczęła procedurę o wpisanie do rejestru zabytków w/w nieruchomości.

WSA w Rzeszowie w dniu 23 lipca 2008 r. prawomocnym wyrokiem zobowiązał Prezydenta do wydania przedmiotowej decyzji w terminie 1 miesiąca oraz zapłaty kosztów postępowania (100.00 zł).

Decyzja jednak nie została wydana przez Organ, w związku z nie zakończonym postępowaniem o wpisanie budynków do rejestru zabytków, o czym sąd i pozostałe strony zostały poinformowane przez Organ.

Sąd Rejonowy w Krośnie, wyrokiem z dnia 25 września 2012 r oddalił powództwo Pani Z. Szydłowskiej przeciwko Gminie Krosno, za domniemane utracone korzyści, jakich nie otrzymała z powodu nie wydania decyzji administracyjnej.

W okresie od lutego 2010 r. do kwietnia 2013 r. akta przedmiotowej sprawy znajdowały się w sądach powszechnych, co według Organu uniemożliwiało prowadzenie sprawy.

Decyzją z dnia 15 marca 2010 r. Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Przemyślu zezwolił Pani Z. Szydłowskiej na przeprowadzenie prac remontowych i przebudowę budynku gospodarczego, w następstwie czego decyzją z dnia 22 kwietnia 2010 r. Prezydent Miasta Krosna zatwierdził projekt budowlany i udzielił pozwolenia na w/w zakres robót.

Do dnia dzisiejszego jednak nie została wydana przedmiotowa decyzja o warunkach zabudowy (ani pozytywna, ani negatywna)!!!

Członkowie Komisji Rewizyjnej podzielają pogląd, że teza, jakoby wina leży tylko i wyłącznie po stronie Pani Zofii Szydłowskiej jest nieuprawniona. Po wnikliwej analizie sprawy uważamy, że przedmiotowa decyzja powinna być w końcu wydana. Również, wskazanie na przekroczenie przez Prezydenta Miasta Krosna granic uznania w ramach samodzielności planistycznej, jak to ujęła Pani Z. Szydłowska może być zasadne w odniesieniu do, tak długiego i przewlekłego procesu decyzyjnego, co blokuje i utrudnia zarządzanie (dysponowanie) swoją własnością i niezależnie od wyroków sądowych do ponoszenia strat finansowych przez ich właścicieli.

Działania Pani Zofii Szydłowskiej, a zwłaszcza wpisanie budynków lub ich wyposażenia do rejestru zabytków, bardzo utrudniło i znacznie wydłużyło czas potrzebny do uzgodnienia i wydania przedmiotowej decyzji. Wydłużyło i zdecydowanie podrożyło proces koncepcyjno – projektowy rozwiązań komunikacyjnych, które Prezydent musi przeprowadzić w interesie publicznym.

W związku z powyższym radni wnioskuje, aby upoważnione osoby podjęły działania w Imieniu Pana Prezydenta zmierzające do polubownego i jednoznacznego zakończenia konfliktu, który powstał na linii P. Prezydent – P. Szydłowska.

Komisja Rewizyjna przy wyjaśnianiu tej skargi wykonała wszystkie czynności przyjęte w procedurze rozpatrywania skarg.

W związku z powyższymi ustaleniami członkowie Komisji przyjęli jak w sentencji.

Przewodniczący Komisji

Bogdan JOZEFOWICZ

Otrzymują :

1. Prezydent Miasta Krosna.
2. Przewodniczący RM.
3. A/a.

WOJEWODA PODKARPACKI

ul. Grunwaldzka 15
35-959 Rzeszów
skr. poczt. 297

P-II.1411.4.2016

*Proszę B. Jankowiaka
Przewodniczącego Komisji Rewizyjnej!
Proszę o rozpatrzenie skargi
zgodnie z kompetencjami Komisji.*

Rzeszów, 2016-06-

28.06.16
PRZEWODNICZĄCY RADY
Zbigniew Kubit

Pan
Zbigniew Kubit
Przewodniczący Rady
Miasta Krosna

BR.0004.47.2016.17

Uprzejmie informuję, że do Wojewody Podkarpackiego wpłynęła skarga na Prezydenta Miasta Krosna Pana Piotra Przytockiego: złożona przez Panią Zofię Szydłowską, zam. ul. Spacerowa 6, 38-400 Krosno.

Mając na uwadze przepis art. 229 pkt 3 w związku z art. 231 KPA (Dz.U. z 2016 r., poz. 23) - przekazuję w załączeniu ww. skargę celem jej rozpatrzenia według właściwości.

O sposobie załatwienia przedmiotowej skargi proszę powiadomić Wojewodę Podkarpackiego.

W załączeniu:

- skarga wraz z załącznikami

Z up. **WOJEWODY PODKARPACKIEGO**
Marcin Zaborniak
Marcin Zaborniak
DYREKTOR GENERALNY URZĘDU

Do wiadomości:

Zofia Szydłowska
ul. Spacerowa 6
38-400 Krosno.

2

Zofia Szydłowska
Ul. Spacerowa 6
38-400 Krosno

Pan

Witold Lechowski

Wicewojewoda

W związku z trwającymi od 2007 roku pracami projektowymi związanymi z przebudową ul. Łukasiewicza i budową ronda na skrzyżowaniu ul. Łukasiewicza, Lewakowskiego, Piłsudskiego, Krakowskiej składam skargę na działanie Pana Prezydenta Piotra Przytockiego w następującym zakresie:

Na wstępie wskazać należy, iż zostałam pozbawiona z pełnej możliwości korzystania z prawa własności w stosunku do nieruchomości położonej w Krośnie przy ul. Lewakowskiego 1.

Właściciel zachowuje bowiem wynikające z bezwzględного charakteru prawa własności - uprawnienie do wystąpienia przeciwko każdemu, kto w jakikolwiek sposób wkracza w sferę jego własności (J. Ignatowicz (w:) *Komentarz*, t. I, 1972, s. 364 i n.).

W tym miejscu należy przytoczyć **negatywną definicję prawa własności**. Wskazuje się mianowicie, iż treść prawa własności polega na tym, że **właścicielowi wolno z rzeczą robić wszystko, z wyjątkiem tego, co jest mu zakazane** (por. J. Ignatowicz, K. Stefaniuk, *Prawo rzeczowe*, 2009, s. 70). W podobny sposób wypowiedział się Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 28 sierpnia 1997 r. (III CZP 36/97, OSP 1998, z. 5, poz. 90), stwierdzając, że art. 140 k.c. określa granice uprawnień właściciela, w sposób generalny wskazując, że właścicielowi wolno robić ze swoją rzeczą wszystko, co nie jest zabronione **przez ustawy**, zasady współżycia społecznego i co nie pozostaje w sprzeczności ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem prawa. Prawo własności ukształtowane jako prawo podmiotowe o najszerszej treści wśród wszystkich praw polegających na korzystaniu z rzeczy nie jest jednak prawem absolutnym. Swoboda korzystania z rzeczy przez właściciela podlega bowiem - jak już wyżej zasygnalizowano - pewnym ograniczeniom, które wyznaczają **granice prawa własności**. Tymi wyznacznikami są: przepisy ustawy, zasady współżycia społecznego, społeczno-gospodarcze przeznaczenie prawa.

W stanie faktycznym sprawy, żadna sytuacja w/w nie zaistniała, a mimo to zostałam ograniczona w korzystaniu z prawa własności (m.in. nie otrzymałam decyzji o warunkach zabudowy, a WSA w Rzeszowie stwierdził przewlekłe prowadzenie sprawy w przedmiocie niewydania w terminie decyzji o warunkach zabudowy). Na skutek przewlekłości przygotowywanych projektów, skutkujące

niepewnością sytuacji trwającej przez wiele lat, nastąpiło zniechęcenie zainteresowanych w sprawie wynajmu mojego lokalu. Takie sytuacje spowodowały trudności w realizowaniu i podejmowaniu decyzji w sprawach remontowo-konserwatorskich, swobodnego inwestowania oraz w konsekwencji utratą zysków (wg. opinii firm jest to jedno z najlepszych miejsc usługowo-handlowych).

W mojej sprawie nastąpiło rażące naruszenie przepisów art. 35 k.p.a. Rażące naruszenia prawa ma miejsce w sytuacji gdy można uznać ich oczywiste niezastosowanie lub zastosowanie nieprawidłowe, jak również długotrwałość prowadzenia postępowania czy brak jakiegokolwiek aktywności organu (vide: wyrok WSA w Poznaniu z 18 sierpnia 2011 r., II SAB/Po 60/10, wyrok WSA w Gdańsku z 11.08.2011 r., sygn. akt II SAB/Gd 30/11; baza orzeczeń nsa.gov.pl). W stanie faktycznym sprawy świadczy o tym chociażby wielokrotne niedotrzymywanie terminów (Prezydent miasta Krosna wskazywał przyczynę nie rozpoznania sprawy w terminie faktem nadmiaru pracy Organu, natomiast faktyczną przyczyną jak wynika z dokumentów były trwające prace projektowe związane z rozbudową skrzyżowania). Faktyczna przyczyna odmowy wydania decyzji w mojej sprawie jawi się jako ograniczenie mojego prawa własności bez podstawy prawnej. Nie doszło jeszcze do wdrożenia procedury wywłaszczeniowej, a mimo to blokowano moje uprawnienia właścicielskie.

Kolejno podnieść należy, iż moja nieruchomości została wpisana do rejestru zabytków, a Prezydent Miasta Krosna próbował unieważnić decyzję o wpisie do rejestru zabytków, co powodował dla mnie poważne konsekwencje tj. brak możliwości inwestowania w nieruchomości, na skutek trwającej, nieprzemyślanej procedury wywłaszczeniowej. Nie przemyślano rozbudowy skrzyżowania pod kątem wybudowanie obiektu wpisanego do rejestru zabytków oraz zniszczenie naturalnego historycznego układu urbanistycznego tej części miasta. Nie bez znaczenia w stanie faktycznym sprawy jest sprzeciw mieszkańców 650 podpisów, negatywna opinia konserwatora zabytków w Przemyślu oraz Pana prof. Kazimierza Kuźmierz z MKiDN.

W czasie 10 lat przygotowywano wiele projektów w tym zakresie, które z uwagi na nieprawidłowe przygotowywanie oraz ograniczenia możliwe do przewidzenia, jak np. obiekty będące w rejestrze zabytków, stanowiące naturalne przeszkody nie zostały zrealizowane, a mimo to zostały poniesione koszty, noszą one znamiona niegospodarności.

W mojej ocenie istniały możliwość pogodzenia w niniejszej sprawie konkurujących ze sobą wartości, jakimi jest ochrona zabytków i zabezpieczenie interesu publicznego, a czego nie uczyniono. Mianowicie zapis planu winien zostać tak skonstruowany, abym mogła wykonywać swoje uprawnienia właścicielskie (a nie jak od ponad 10 lat nie mogę korzystać ze swojego prawa, nie wspomnę o moim ojcu Feliksie Pudło, który przez dziesiątki lat nie korzystał z faktycznego prawa własności), a jednocześnie poprzez stosowne zapisy aby zabezpieczyć wartości chronione ustawą o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Oczywistym jest, że uprawnienie gminy do ustalania przeznaczenia terenu i sposobu jego zagospodarowania nie może być nadużywane. Prawnie wadliwymi ustaleniami planu będą więc nie tylko te, które naruszają prawo, lecz także te, które są wynikiem nadużycia przysługujących gminie uprawnień. Każda bowiem ingerencja w sposób wykonywania prawa własności musi mieścić się w granicach wyznaczonych interesem publicznym (por. Z. Niewiadomski, Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Komentarz, Warszawa 2006, s. 39 i n.). Gmina mając wyłączną kompetencję do planowania może, pod warunkiem, że działa w granicach i na podstawie prawa, samodzielnie kształtować sposób zagospodarowania obszaru podlegającego jej władztwu planistycznemu.

W mojej ocenie nastąpiło przekroczeniem przez gminę granic uznania w ramach samodzielności planistycznej.

Pragnę nadmienić, iż w podobny sposób procedowane są sprawy dotyczące objęcia ochroną konserwatorską obszaru Śródmieścia, które toczą się już od 2010 r. przez Stowarzyszenie Mieszkańców Krośna. Marnotrawienie ogromnych pieniędzy w tym również z funduszy UE na nieefektywne inwestycje w Krośnie jest zbyt częste.

Z uwagi na powyższe zwracam się do Pana Wojewody o interwencję w sprawie oraz wnikliwą analizę finansową tych spraw.

zB załącznikami

Sofia Sajdakowska